

Maria Ventura s-a născut la 14 iulie 1888 (unele surse dau drept an al nașterii 1886) în București, într-o familie intelectuală cu origini evreiești. Mama sa, actrița LeaFanșeta Vermont era sora pictorului Nicolae Vermont (1866-1932) iar tatăl, cunoscutul și controversatul jurist, ziarist, scriitor, dramaturg, muzician, profesor la Conservator, Grigore Ventura (1840-1909), personalitate publică a sfârșitului de secol XIX. Din fragedă pruncie, Maria Ventura, botezată de celebra artistă Aristizza Romanescu, a luat contact cu teatrul, interpretând diverse scenete prin care și-a încântat familia și apropiații. La vârsta de 9 ani își pierde mama, rămânând în grija tatălui, care se străduiește să-i asigure o educație deosebită. După ce urmează cinci clase de liceu la București, continuă la Liceul

Lamartine din Paris.

Apoi, intră la Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică din București, unde l-a avut coleg pe Tony Bulandra (1854-1918), cu care a fost și logodită câțiva ani, iar ca profesori i-a avut și pe Aristizza Romanescu (1854- 1918) și pe Constantin I. Nottara (1859-1935). După aceea, a obținut o bursă de studii, continuându-și și desăvârșindu-și pregătirea la Conservatorul din Paris, pe care l-a absolvit la 27 iulie 1905. Aici, a fost remarcată de celebrii actori parizieni Sarah Bernhard (1844-1923) și Eduard de Max (1868-1924 actor de etnie evreiască, originar din Iași), care au ajutat-o să se angajeze și să se afirme în orașul luminilor.

De foarte tânără, la 21 februarie 1901, a debutat la Teatrul Național din București în piesa Copila naturală (scrisă de tatăl ei), după care, încă din perioada studenției a evoluat cu succes în mai multe piese. După finalizarea studiilor, a urmat o carieră strălucitoare, pe scenele unor celebre teatre pariziene precum Comedia franceză și Odeon și bucureștene - Teatrul Național, Compania Bulandra - ManolescuMaximilian-Storin - și, teatrul fondat de ea în 1929, în Pasajul Majestic - Sala Comedia (Teatrul Maria Ventura).

După terminarea celui de-al Doilea Război Mondial (1945), Maria Ventura s-a pensionat și s-a retras la Paris, unde însă a continuat să mai joace, ocazional, până în 1952. Dintre nenumăratele piese în care, de-a lungul anilor Maria Ventura a jucat, evidențiem: Fedra, Andromaca, Ifigenia (de Racine), Hamlet, Cum vă place, Romeo și Julieta (Shakespeare), Nora (Ibscen), Dama cu camelii (Al. Dumas - fiul), Jocul dragostei și al întâmplării (Marivaux), Horace (Corneille), Sf. Ioana (G. B. Shaw), Ester, Prințesa Israelului (Al. Dumas - tatăl), Crimă și pedeapsă (Dostoievski), Valsul toreadorilor (Jean Anouilh - ultima, în 1952), iar din cele românești: Meșterul Manole (Octavian Goga), Borgia (Alex Kirîțescu), Pavilionul cu umbre (Gib. I. Mihăescu) și multe altele.

De asemenea, Maria Ventura a jucat în 13 filme, printre care Independența României (în 1912, primul film românesc, cu C. I. Nottara în rolul regelui Carol I și ea în rolul reginei Elisabeta), Romanul unui om bogat, Quentin Durvard, Mizerabilii (4 serii), Moliere - Viața și opera și Gigolo

Maria Ventura - O mare tragediană româno-franceză

(ultimul, în 1951). Maria Ventura a fost o femeie foarte frumoasă și o artistă de mare sensibilitate, cu un ascuțit simț al tragicului, cu o voce gravă, gesturi elegante, expresivitate, a jucat la fel de bine în limba română și franceză și a dovedit un patriotism deosebit. În Primul Război Mondial a colindat spitalele de răniți împreună cu regina Maria, alinându-le suferințele. În urma unei boli incurabile de rinichi, Maria Ventura a decedat la 3 decembrie 1954, în Paris, fiind înmormântată la cimitirul Passy din capitala Franței, lăsând în urmă o carieră impresionantă și un model de viață artistică.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*